

A Prelátus üzenete (2019. szeptember 9.)

Mons. Ocáriz arra buzdít bennünket, hogy nézzünk Szűz Máriára, hogy mint ő, át tudjuk alakítani a szenvedést egy olyan lehetőséggé, amelyben világosságot, békét és örömet találunk.

2019.09.09.

Drága gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Szeptember 14-én az Egyház liturgiája a Szent Kereszt

felmagasztalását szemléli, majd 15-én a Fájdalmas Szűzanyát.

Különböző emberekkel történt beszélgetésekben és összejövedeleken – mint ahogy veletek is történik – sokszor megesik, hogy valaki önkéntelenül is nehéz helyzetről, szenvedésről vagy belső sötétségről mesél. Ilyenkor eszembe jutnak Szent Josemaría szavai, amikor Jézus édesanyjáról beszélt: Isten a kegyelem teljességével árasztotta el őt, de „ugyanakkor Mária földi életéből sem hiányoztak a fájdalom tapasztalatai, a munka miatti fáradtság, se a hit homályos időszakai.”(Krisztus jár erre 172.)

Bár nem tudjuk teljes mértékben megérteni ezt a valóságot, ha azonban Máriára tekintünk, főleg a kereszt mellett állva, valamivel jobban megértjük a szenvedés tapasztalatát és apránként felfedezzük Szent Pál ezen szavainak

értelmét: testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára. (Kol 1, 24) Ily módon a szenvedés olyan lehetőséggé alakulhat át, amelyben világosságot, békét és örömet találunk: «Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce» (fény a keresztn, megnyugvás a keresztn, öröm a keresztn).

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket.

Atyátok,

Róma, 2019. szeptember 9.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/mensaje-
prelado-opus-dei-septiembre-2019/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/mensaje-prelado-opus-dei-septiembre-2019/)
(2025.08.13.)